

ציד האוזים

דן קרפורד - ולרי גורבצב

אדי הדוב הסתובב בחורשה בחיפוש אחרי ארוחת ערב כשראה פתאום אווז שישן על חוף הבריכה. "האווז הזה יהיה בוודאי טעים" הוא אמר לעצמו "אם רק אצליח לתפוס אותו." הוא צעד לכוון המים.

דוב שהולך ביער עושה לא מעט רעש, מספיק כדי להפחיד כל ציפור. אך בוקי לא היה האווז החכם ביותר שבעולם.

"אף פעם לא שמעתי שעצים עושים רעש כזה" מלמל בוקי כשהוא דוחף את ראשו עמוק יותר תחת לכנפו. בכך מתח את צווארו מספיק כדי שאדי יוכל להושיט את כפו ולתפוס בו כמו בידית.

האירוע הפתיע ובלבל את בוקי. עד שהבין כי התפס על ידי דוב רעב, אדי כבר הסתובב

וצעד אל מאורתו.

"תעזוב אותי!" צעק האווז.

"עזוב אותך, ישר לתוך התנור שלי" אמר אדי

"רק קצת סבלנות."

בוקי לא היה צריך להיות חכם ביותר כדי להבין שהשם הבא שלו יהיה "ארוחה". הוא

סובב את ראשו כדי להביט ישר בפניו של הדוב.

"אבל אני.. אווז משאלות קסומות. אוכל למלא כל מיני משאלות שלך!"

אדי חשב על זה ונע בראשו "אולי ננסה זאת?" אמר "הייתי רוצה שתתחלף באווז שאוכל לאכול לארוחת הערב שלי." הוא קשקש בשפתיו "מה תגיד על כך? זה עבד!"

"מה עבד?" שאל האווז.

אדי ליטף את ראשו של בוקי. "האווז הרעשני נעלם והנה אתה במקומו."

בוקי חשב רגע חזק מאוד. "אבל זה מוכיח שאני אווז קסמים. נכון? וכפי שכולם יודעים, אווזי קסמים הם רעילים."

"לא לדובי קסמים" אמר אדי בקול בטוח. בוקי חשב עוד קצת "אתה דוב קסמים?" שאל.

אדי עבר מעל בול עץ. "אינני בטוח. אם אוכל אותך ויתברר שאתה רעל, סימן שאני לא קסום."

"כן זה הגיוני" בוקי נרגע לרגע עד שהבין כי

מבחן כזה לא יעשה לו כל טוב.

"אבל.. אבל.. חוץ מזה" הוא גמגם "אני אווז קסמים צד אוצרות. אוכל לכוון אותך לכל מיני אוצרות!"

"אז תוביל אותי" ענה אדי כשהוא דוחף הצדה שיח.

בוקי סובב את ראשו ימינה ושמאלה. טוב, ממ.. אתה צריך ללכת מזרחה מהעץ הזה שם."

אדי ניגש אל העץ אבל לא פנה מזרחה "מצטער" אמר "האוצר הוא לא בדרך למטבח שלי."

"אמרתי מזרחה?" שאל בוקי "התכוונתי לומר מערבה."

"בעצם" אמר לו אדי "אני הולך צפונה."

"חכה, חכה, רק חכה" בוקי סבב שוב את ראשו "קשה לכוון אותך כשאתה מחזיק אותי כל כך חזק. מובן שהתכוונתי לומר צפונה."

"איזה מזל. ואיפה האוצר הזה?" אדי הביט

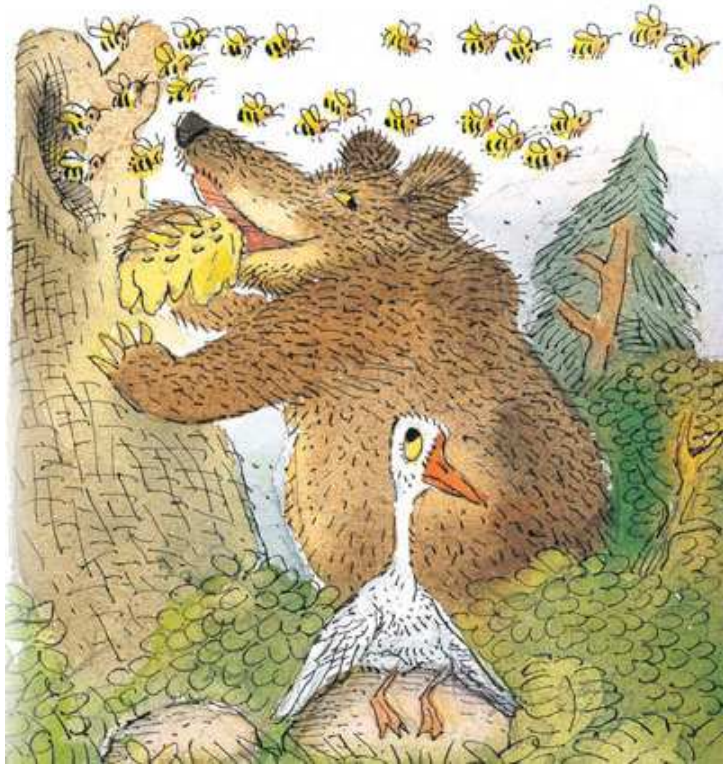
על צמרות העצים.
"זה.. לא שם למעלה" אמר בוקי "זה מוטמן באדמה. חפור. בין השורשים. אם תוריד אותי אוכל להראות לך תחת איזה שורש צריך לחפור."

"הכפות שלי גדולות מאוד" אדי הרים אחת מהן "אוכל לחפור תחת כמה שורשים בבת אחת. רק תראה לי תחת איזה עץ."
"ממ.." בוקי הביט סביב וניסה לתאר לעצמו איך נראה עץ עם אוצר טמון תחתיו. "או, זה עץ שהוא גבוה בדיוק כמו דוב עם שתי כפותיו מורמות מעל ראשו."

"כזה?" אדי עצר ובדק את היער סביבו "אז אני צריך עכשיו רק למצוא דוב."
"אבל אתה דוב" קרא בוקי.

"אא, כן, כמובן" אדי בדק את העצים "ואני מבין שהאוצר לא יכול להיות מוטמן תחת עץ שגבוה כמו דוב עם רק כף אחת מורמות מעל ראשו."

בוקי נענע את ראשו הנה והנה "או, הם אף פעם לא מטמינים אוצרות תחת עצים כאלה."
"אני יכול להבין זאת" הדוב בדק את העצים הקרובים "אז לא נשאר לי אלה דבר אחד" אמר.
בוקי התכונן כבר לעוף ברגע שאדי יעזוב אותו. אך הדוב לא שחרר אותו בכלל.
"אי!" קרא בוקי כשאדי הרים אותו גבוה באוויר.
"עץ כזה?" שאל הדוב.
"אני לא חושב שהוא גבוה כמו דוב עם אוזר בכף אחת" נשם בוקי כבודות.
אדי הניע בראשו "הבנתי אותך" אמר "הייתי צריך לאכול אותך קודם ורק אז למדוד את העצים."
פתאום בוקי התחיל להסתובב ולבעוט ולהניע את כנפיו. הוא השתחרר והתחיל לעוף מהר כמה שרק יכול היה. למזלו הרע הוא לא ראה לאן הוא עף, פגע בראשו באלון גבוה ונפל

את בוקי יושב בסבלנות על האבן. אך בפעם השלישית בוקי קפץ והתחיל להסתלק בשקט. "האם הדוב הזה חושב שאני טיפש?" מלמל לעצמו "הרי אין לי אפילו אצבעות." אדי נהם והמשיך לאכול דבש.

לאדמת היער.

"אם ידעת איזה עץ זה" אמר אדי כשהוא מתכופף כדי להרים את בוקי "למה לא אמרת לי זאת מיד, במקום לעשות את כל המדידות האלה?"

אדי עצר והקשיב. העץ זמזם.

אדי הרים את האוזן והביט בעיניו "מה תגיד?" אמר "באמת מצאת לי אוצר." "ראש כואב לי" מלמל בוקי.

"ראשית כל אוכל את הדבש" אמר אדי "ואת האוזן לקינוח. רק שב כאן בשקט. כשאגמור את הדבש תוכל לעזור לי למרוט את הנוצות שלך. עם מערכת אצבעות נוספת הדבר הולך יותר מהר."

אדי הושיב את בוקי על סלע והתחיל לשבור את החלול. הוא אכל מהר את הדבש כשהדבורים מזמזמות סביבו.

הוא חייך כשחשב איזה תעלולים ניסה להפעיל בוקי. הביט פעמיים מעל כתפו וראה